

מסכת דמאי

פרק ו'

א. המקבל שדה מישראל, מן הגברי ומן הכהני, יחלק לפניהם. החוכר שדה מישראל, תורם וננתן לו. אמר רבי יהודה, אםתי, בזמן שגנתו לו מאותה השדה ומאותו המין, אבל אם נתן לו משדה אחרת או ממין אחר, מעשר וננתן לו:

ב. החוכר שדה מן הגברי, מעשר וננתן לו. רבי יהודה אומר, אף המקבל שדה אבותיו מן הגברי, מעשר וננתן לו:

ג. فهو ולוי שקיבלו שדה מישראל, בשם שחולקינו בחלין כה חולקינו בפרקומה. רבי אליעזר אומר, אף המעשרות שלחן, שעלה מנת בן באו:

ד. ישראל שקיבל מכון ומליין, המעשרות לבעלים. רבי ישם עאל אומר, הקרתני שקיבל שדה מירושלים, מעשר שני של ירושלים. והכמים אומרים, יכול הוא הקרתני לעלות ולאכלו בירושלים:

ה. הַמִּקְבֵּל זִיתִים לְשֶׁמֶן, כַּשֶּׁם שְׁחוֹלָקִין בְּחַלִּין כֵּה חֹלָקִין בַּפְּתֻרוֹמָה. רַבִּי יְהוָדָה אָמֵר, יִשְׂרָאֵל שְׁקַבֵּל מִפְּהָנוּ וּמְלֹויָה זִיתִים לְשֶׁמֶן לְמַחְצִית שְׁכֶר, הַמְּעֻשָּׂרוֹת לְבָעָלִים:

ו. בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, לֹא יִמְכַר אָדָם אֶת זִיתָיו אֶלָּא לְחֶבֶר. בֵּית הַלְּל אָמְרִים, אֲף לְמַעַשֵּׂר. וְצַנְוּעִי בֵּית הַלְּל הָיָה נוֹהָגִין כְּדָבָרי בֵּית שְׁמָאי:

ז. שְׁנִים שְׁבָצָרוּ אֶת כְּרָמֵיכֶם לְתוֹךְ גַּת אַחַת, אַחַד מַעַשֵּׂר וְאַחַד שְׁאַינוּ מַעַשֵּׂר, הַמְּעֻשָּׂר מַעַשֵּׂר אֶת שֶׁלֽוּ, וְחַלְקוּ בְּכָל מִקּוֹם שְׁהָוָא:

ח. שְׁנִים שְׁקַבְּלוּ שְׁדָה בְּאֲרִיסּוֹת, או שִׁירְשָׁו או שְׁגַנְשַׁתְּתָפוֹ, יִכְׁלֵל הוּא לוֹמֵר, טַל אַפָּה חֲטִים שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי וְאַנְיִ חֲטִים שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי, אַבְלָל לֹא יִאָמֶר לוֹ, טַל אַפָּה חֲטִים וְאַנְיִ שְׁעוֹרִים, טַל אַפָּה יִינְן וְאַנְיִ אַטְל שֶׁמֶן:

ט. חֶבֶר וְעַמְּ קָרְבָּן שִׁירְשָׁו אֶת אֲבֵיכֶם עַמְּ קָרְבָּן עַמְּ קָרְבָּן, יִכְׁלֵל הוּא לוֹמֵר לוֹ, טַל אַפָּה חֲטִים שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי וְאַנְיִ חֲטִים שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי, אַפָּה יִינְן שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי וְאַנְיִ יִינְן שְׁבָמִקּוֹם פְּלוֹנִי. אַבְלָל לֹא יִאָמֶר לוֹ, טַל אַפָּה חֲטִים וְאַנְיִ שְׁעוֹרִים, טַל אַפָּה הַלְּחָ וְאַנְיִ אַטְל אֶת הַיְבָשָׁה:

י. גַּר וְגַוִּי שִׁירְשָׁו אֶת אֲבֵיכֶם גַּוִּי, יִכְׁלֵל הוּא לוֹמֵר, טַל אַפָּה עֲבוֹדָה זָרָה וְאַנְיִ מְעוֹת, אַפָּה יִינְן וְאַנְיִ פִּרְוֹת. וְאִם מַשְׁבָּאוּ לְרִשות הַגָּר,

יא. הַמּוֹכֵר פִּרְוֹת בְּסוּרִיא, וְאָמֶר מַשְׁלֵל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא, חִיב
לְעִשָּׂר. מַעֲשָׂרֵינוּ הוּא, גְּאַמְנוּ, שְׁהִפְהָה שְׁאָסֶר הוּא הַפָּה שְׁהַתִּיר. מַשְׁלֵלִי
הוּא, חִיב לְעִשָּׂר, מַעֲשָׂרֵינוּ הוּא, גְּאַמְנוּ, שְׁהִפְהָה שְׁאָסֶר הוּא הַפָּה שְׁהַתִּיר.
וְאִם יִדְוִיעַ שְׁנֵישׁ לוֹ שְׁנָה אֶחָד בְּסוּרִיא, חִיב לְעִשָּׂר:

יב. עִם הָאָרֶץ שְׁאָמֶר לְחֶבֶר, קַח לִי אֲגַדָּת יָרָק, קַח לִי גַּלְסָקָנוּ אֶחָד,
לוֹזָקָם סְתָמָם וְפִטְוָר. וְאִם אָמֶר, שְׁלֵי זָה, וְזָה שְׁלֵל חֶבֶרִי, וְגַתְעַרְבָּנוּ, חִיב
לְעִשָּׂר, וְאַפְלָוּ הוּא מָאָה: